

§ 44 Följder av lokal anställning av präster

KARIN LÅNGSTRÖM VINGE:

Ordförande, kyrkomötet! Jag talar för utskottet och föreslår bifall till utskottets förslag att avslå motion 2013:85, i vilken motionären vill utreda följderna av prästernas lokalanställning.

Visst finns det problem med alla system och det perfekta systemet finns inte att uppbära i den här världen. Men det var inte bättre förr. Det finns inget stöd för att återgå till den tidigare ordningen och utskottet ser ingen anledning att utreda följderna av den nya ordningen.

DAN SARKAR:

I ett i vårt sammanhang legendariskt kyrkonämndssammanträde för cirka 15 år sedan stormade ledamoten Olof Karlsson från Nöbbelöv ut från sammanträdet, slängde igen dörren och avsa sig sitt uppdrag i frustration över att kyrkonämnden var en så usel arbetsgivare. Olof Karlsson är ingen vem som helst, utan han är företagsläkare och möter gång på gång situationer där Svenska kyrkan som arbetsgivare inte lyckas särskilt bra.

För några år sedan, eller för några val sedan, fick vi Olof att göra comeback. Han sa att han gjorde det på villkor, att kyrkonämnden går in för att bli Lunds stifts bästa arbetsgivare. Båda listorna som ställer upp i vårt pastorat sa ja, det ville vi göra. Jag vet inte om vi har nått fram ännu, men jag vet som anställd vilken skillnad det har blivit. Vi arbetar numera tillsammans, personal och förtroendevalda. Det är en enorm skillnad. Jag vill uppmana alla er som sitter där hemma som arbetsgivare att gå in med samma inställning, att bli ert stifts bästa arbetsgivare. Svenska kyrkan nämns tyvärr alldeles för ofta bland Sveriges sämsta arbetsgivare, rätt eller inte.

I min motion 2013:85 har jag lyft fram en liten, liten del av arbetsgivarskapet, det som handlar om prästernas lokalanställning. Jag har gjort det med hjälp av ett extremt exempel, men just de extrema exemplen belyser det som är problemet. Vi har ett praktiskt problem, att stiftet blev alldeles för tandlöst när det kommer till konflikter av den här allvarliga arten. Vi har ett teologiskt problem med att vi börjar få en mer kongregationalistisk syn på församlingarna. Vi har också förtroendeproblemet. Inför relationsförändringen 2000 gjordes en undersökning, där det visade sig att majoriteten av prästerna var emot den förändringen av arbetsgivarskapet. Ska vi inte ta arbetsgivaransvaret och undersöka om det fanns fog för motståndet mot förändringen, eller är det så att det faktiskt blev bättre och att prästerna har fått ändra sig med åren?

Utskottet lyfter fram vad som redan görs och det är bra. Det gläder mig, men vi är inte färdiga förrän Svenska kyrkan nämns bland Sveriges bästa arbetsgivare. Därför yrkar jag bifall till motion 2013:85 och önskar att vi fortsätter att ta upp de här frågorna och ser till att vi vänder skutan, så att vi blir bland Sveriges bästa arbetsgivare på alla plan.

MARGARETA LARSSON:

Herr ordförande, ledamöter och biskopar! Det fanns en tid i mitt liv för ungefär 15 år sedan, då jag ville studera till präst. Jag tänkte att det måste vara den bästa arbetsplatsen i hela Sverige, lugnt och tryggt och god stämning, en skön plats att vara på. När jag sedan fick höra av människor som arbetade inom kyrkan att det var precis tvärtom, fick jag en chock. Det tycker jag är allvarligt. Jag har skrivit en motion som kommer upp i morgon som handlar om konflikter i kyrkan, men jag tycker att motionen som har skrivits nu, 2013:85, är minst lika viktig. Att vi kan

komma överens om att vi måste våga kunna arbeta mot konflikter är ju högt prioriterat, just att få ordning och reda på ansvarsrollerna. Kyrkan ska naturligtvis se över sitt arbetsgivaransvar om vem som leder och fördelar arbetet, annars blir det omöjligt att hålla ihop det hela. Jag vill att vi också ska påminnas om, att riksmidia skrattar åt Svenska kyrkans arbetsgivarpolitik och har haft en följetong när det gäller Skanör-Falsterbo.

Bifall till motion 2013:85. Tack.

DAN SARKAR:

Sven-E Kragh sa för ett par ärenden sedan, att det gnisslar lite här och där. Låt oss smörja.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 82.